

17 Απριλίου, 1992

[ΠΙΚΗΣ, Δ/στής]

ΑΝΑΦΟΡΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΑΡΘΡΟ 146 ΤΟΥ ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΟΣ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΣΚΟΡΔΗΣ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ,

Αιτητές,

v.

ΤΗΣ ΚΥΠΡΙΑΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ, ΜΕΣΩ ΤΗΣ
ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ,

Καθ' ων η αίτηση.

(Συνεκδικαζόμενες Υποθέσεις Αρ. 804/89,
995/89).

- Ακυρωτική Απόφαση Ανωτάτου Δικαστηρίου — Επανεξέταση —
Πλαίσιο — Αρχές από τη νομολογία — Ειδικά η εκτίμηση της
απόδοσης κατά τις συνεντεύξεις ενώπιον διορίζοντος σώματος
όταν η σύνθεση αυτού έχει ήδη μεταβληθεί κατά το χρόνο της
διενέργειας της επανεξέτασης — Διαστολή από τις κρίσεις του 5
αντιπροσώπου του Τμήματος κατά τις συνεντεύξεις από τις
εκτιμήσεις των μελών του ίδιου του διορίζοντος σώματος —
Συνέπειες.
- Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Εκπαιδευτική Υπηρεσία — 10
Περιορισμός της έννοιας της σε υπηρεσία σε δημόσια σχολεία —
Η Δαμιανίδης v. Δημοκρατίας — Υιοθέτησή της και εμμονή στις
διατάξεις του περί της Δημόσιας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας
Νόμου του 1969 (Ν.10/69) — Χωρεί και ερμηνεία ότι η 15
εκπαιδευτική υπηρεσία περιλαμβάνει και υπηρεσία σε ιδιωτικά
σχολεία.
- Σχέδια Υπηρεσίας — Η ερμηνεία τους ανάγεται κατά πρώτο λόγο
στο αρμόδιο διοικητικό όργανο — Η Χατζηπαύλου v. Α.Η.Κ.. 20
- Εκπαιδευτικοί Λειτουργοί — Προαγωγές — Παράλειψη ειδικής
σύγκρισης μεταξύ των υποψηφίων δεν τεκμηριώνει παραγνώριση
υποψηφιότητας — Το διορίζον σώμα δεν υπέχει τέτοια
υποχρέωση.

Με τις συναφείς προσφυγές οι αιτητές επεδίωξαν την ανατροπή της κατ' επανεξέταση προαγωγής, μετά από ακυρωτική απόφαση, των ενδιαφερομένων μερών στη θέση Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης.

5

Το Ανώτατο Δικαστήριο, απορρίπτοντας τις προσφυγές, αποφάσισε ότι:

10

1. Η αρχή που προκύπτει από τη νομολογία (**Republic v. Safirides και Paschalis v. Republic**) αποκλείει κατά την επανεξέταση από το σώμα με άλλη σύνθεση, την υποκειμενική κρίση των προκατόχων τους για γεγονότα που περιήλθαν σε γνώση τους πρωτογενώς, όπως η εκτίμηση της απόδοσης κατά τις συνεντεύξεις των υποψηφίων. Εφόσον το σώμα το οποίο προβαίνει στους διορισμούς, όπως η ΕΕΥ, είναι συλλογικό, μετά τη μεταβολή της σύνθεσής του οι υποκειμενικές κρίσεις των προηγούμενων μελών του σώματος παύουν να αποτελούν στοιχείο κρίσεως για την επιλογή η οποία θα γίνει. Η αρχή αναφέρεται στις εκτιμήσεις των μελών της ίδιας της Επιτροπής και όχι στις υποκειμενικές κρίσεις υπηρεσιακών παραγόντων οι οποίες, σε ό,τι αφορά την ΕΕΥ, αποτελούν στοιχείο ανεξάρτητο από την κρίση της ίδιας της Επιτροπής.

15

20

25

Το ερώτημα που τίθεται από τους αιτητές εν προκειμένω δεν αφορά την εγκυρότητα αφεαυτών των συστάσεων αλλά αν απώλεσαν τον αντικειμενικό τους χαρακτήρα λόγω του ότι βασίστηκαν, μεταξύ άλλων, στις συνεντεύξεις των υποψηφίων ενώπιον της ΕΕΥ, η σύνθεση της οποίας μεταβλήθηκε.

30

35

40

2. Η σημασία των συστάσεων του οικείου τμήματος συναρτάται με την ιδιότητα του συστήνοντος σώματος, της Υπηρεσίας. Η κρίση του αντιπροσώπου του τμήματος των υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις δεν είναι δεσμευτική για τα μέλη της ΕΕΥ και συνιστά παράγοντα ανεξάρτητο από τις δικές τους εκτιμήσεις για το ίδιο θέμα. Οι συστάσεις του οικείου τμήματος ενείχαν την ίδια εξ αντικειμένου σημασία για την ΕΕΥ κατά την πρώτη όσο και κατά τη δεύτερη εξέταση. Είναι αξιοσημείωτο ότι οι συστάσεις του τμήματος αξιολογήθηκαν και αντιπαραβλήθηκαν με τα υπηρεσιακά στοιχεία των υποψηφίων. Οι συστάσεις συνάδουν με την

- αντικειμενική υπόσταση των στοιχείων που τέθηκαν ενώπιον της Επιτροπής. Οι εκτιμήσεις του αντιπροσώπου του τμήματος για την απόδοση των υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις, δεν απομονώνονται ούτε εξειδικεύονται, αλλά αποτελούν ενιαίο και αναπόσπαστο τμήμα των στοιχείων που οδήγησαν στη διαμόρφωση των συστάσεων του τμήματος. Ορθά λήφθηκαν υπόψη οι συστάσεις του οικείου τμήματος ως στοιχείο κρίσεως των υποψηφίων. 5
3. Για τους ίδιους λόγους, όπως διατυπώθηκαν στη *Δαμιανίδης ν. Δημοκρατίας*, δεν παρέχεται ευχέρεια για απόκλιση από τις πρόνοιες του Ν.10/69 λόγω της προϋπάρχουσας αυτού τακτικής. 10
4. Η ερμηνεία των σχεδίων υπηρεσίας ανάγεται, κατά πρώτο λόγο, στο αρμόδιο διοικητικό όργανο λόγω της ιδιομορφίας της ερμηνευτικής λειτουργίας στο πεδίο του διοικητικού δικαίου. Οι αρχές που διέπουν το νομοθετικό πλαίσιο και την ερμηνεία των σχεδίων υπηρεσίας συνοψίζονται στην υπόθεση *Χατζηπαύλου ν. Α.Η.Κ.* 15
20
5. Ο όρος "εκπαιδευτική υπηρεσία" στο πλαίσιο της παραγράφου 1(α) του σχεδίου υπηρεσίας εν προκειμένω επιδέχεται και ερμηνείας ότι περιλαμβάνει και υπηρεσία σε ιδιωτικά σχολεία· εκτός βέβαια της πενταετούς υπηρεσίας που απαιτείται στα σχολεία Μέσης Εκπαίδευσης. 25
6. Το γεγονός ότι δεν γίνεται ειδική σύγκριση μεταξύ του αιτητή και των ενδιαφερομένων μερών δεν τεκμηριώνει παραγνώριση της υποψηφιότητάς του. Όπως ορίζει η νομολογία, το διορίζον σώμα δεν ενέχει τέτοια υποχρέωση. 30
- Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.*
- Αναφερόμενες υποθέσεις:* 35
- Γεωργίου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1822·*
- Republic v. Safirides (1985) 3 C.L.R. 163·* 40
- Paschalis v. Republic (1988) 3 C.L.R. 1897·*
- Δαμιανίδης ν. Δημοκρατίας (1991) 3 Α.Α.Δ. 359·*
- Χατζηπαύλου ν. Α.Η.Κ. (1991) 3 Α.Α.Δ. 11·* 45

4 Α.Α.Δ. Σκορδής κ.α. ν. Δημοκρατίας

Piperi and Others v. Republic (1984) 3 C.L.R. 1306.

Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1318.

5 *Χατζηδάς ν. Δημοκρατίας (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1121.*

Αδαμίδης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας (1992) 4 Α.Α.Δ. 528.

Προσφυγές.

10

Προσφυγές εναντίον της απόφασης της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας να διορίσουν τα ενδιαφερόμενα μέρη στη θέση Βοηθού Διευθυντή, Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης αντί των αιτητών.

15

Α.Σ. Αγγελίδης, για τους αιτητές.

20

Μ. Τριανταφυλλίδης, Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας με Λ. Κουρσουμπά (κα), Ανώτερη Δικηγόρο της Δημοκρατίας και Ρ. Παπαέτη (Δ/δα), Δικηγόρο της Δημοκρατίας, για τους καθ' ων η αίτηση.

25

Ι. Τυπογράφος, για το ενδιαφερόμενο μέρος Χρίστου.

Κ. Χρυσοστομίδης, για το ενδιαφερόμενο μέρος Τούρβα.

30

Χρ. Τριανταφυλλίδης, για το ενδιαφερόμενο μέρος Κεφάλαια.

Ν. Παπαμιλιτιάδους, για το ενδιαφερόμενο μέρος Καρούζη.

35

Cur. adv. vult.

Ο Δικαστής κ. Πικής ανάγνωσε την ακόλουθη απόφαση.

40

ΠΙΚΗΣ, Δ.: Αφετηρία για τον προσδιορισμό του πλαισίου μέσα στο οποίο έπρεπε να επανεξεταστεί η διοικητική απόφαση η οποία ακυρώθηκε, αποτελεί η δικαστική απόφαση στη *Γεωργίου και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1822. Το Ανώτατο

Δικαστήριο ακύρωσε την απόφαση των καθ' ων η αίτηση της 5/4/84, με την οποία πληρώθηκαν 12 θέσεις Βοηθού Διευθυντή. Οι ουσιώδεις λόγοι για τους οποίους ακυρώθηκε η απόφαση εκείνη ήταν:

5

(α) Η παράλειψη αιτιολόγησης της προτίμησης υποψηφίων που δεν κατείχαν το πρόσθετο προσόν έναντι άλλων που το κατείχαν, και

(β) η ανεπαρκής έρευνα αναφορικά με την κατοχή από τους υποψηφίους ενός των προβλεπόμενων προσόντων από το σχέδιο υπηρεσίας, συγκεκριμένα, καλής γνώσης μιας των επικρατέστερων ευρωπαϊκών γλωσσών.

10

15

Δε διαπιστώθηκε οποιαδήποτε άλλη ατέλεια στη διαδικασία η οποία οδήγησε στην πλήρωση των θέσεων ή στα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιον της Επιτροπής Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας για τον προσδιορισμό των διεκδικήσεων των υποψηφίων για προαγωγή. Μεταξύ των στοιχείων τα οποία λήφθηκαν υπόψη ήταν και οι εκτιμήσεις του διορίζοντος σώματος για την απόδοση των υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις που έλαβαν χώρα ενώπιον της Επιτροπής. Κατά την επανεξέταση η Ε.Ε.Υ. ορθά αγνόησε τις υποκειμενικές κρίσεις των μελών για την απόδοση των υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις, ενόψει της μεταβολής της σύνθεσης του σώματος [βλ. *Republic v. Safirides* (1985) 3 C.L.R. 163, και *Paschalis v. Republic* (1988) 3 C.L.R. 1897]. Η έρευνα περιορίστηκε στα άλλα στοιχεία που τέθηκαν ενώπιον της Επιτροπής για την αξιολόγηση των υποψηφίων, μεταξύ των οποίων και στις συστάσεις του οικείου τμήματος. Μετά από εκτεταμένη διερεύνηση των ενώπιόν τους στοιχείων (εκείνων που τέθηκαν ενώπιον του σώματος το 1984), οι καθ' ων η αίτηση κατέληξαν στην επιλογή των 12 ενδιαφερόμενων μερών. Η απόφαση λήφθηκε στις 3/8/89.

20

25

30

35

Με ξεχωριστές προσφυγές οι 4 αιτητές στην Προσφυγή 955/89, και ο αιτητής στην Προσφυγή 804/89, προσβάλλουν το διορισμό των ενδιαφερόμενων μερών και αμφισβητούν την εγκυρότητα της πράξης η οποία οδήγησε στην προαγωγή τους. Λόγω της ταυτότητας των επίδικων

40

θεμάτων των δυο προσφυγών, διατάχθηκε η συνεκδίκασή τους.

5 Οι κοινοί λόγοι για τους οποίους προσβάλλεται η επίδικη απόφαση είναι οι εξής:

(Α) Ανεπάρκεια έρευνας και πλημμελής αιτιολογία,

10 (Β) συμπερίληψη στα στοιχεία κρίσεως της σύστασης του οικείου τμήματος. Το στοιχείο αυτό, ουσιώδες όσο κι' αν ήταν, απώλεσε, σύμφωνα με τους αιτητές, τη σημασία του ως παραδεκτό στοιχείο κρίσεως ενόψει του ότι διαμορφώθηκε και με βάση τις εκτιμήσεις του αντιπροσώπου του οικείου τμήματος για την απόδοση των υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις ενώπιον της Ε.Ε.Υ.. Και

15 (Γ) εσφαλμένη ερμηνεία του σχεδίου υπηρεσίας αναφορικά με την υπηρεσία η οποία απαιτείτο για διορισμό. Το εύρος του λόγου αυτού περιορίζεται στην εφαρμογή του σχεδίου υπηρεσίας αναφορικά με την υπηρεσία του ενδιαφερόμενου μέρους Μιχαηλίνας Κεφάλια.

20 (Δ) Όπως προκύπτει από το πρακτικό της απόφασης, η Ε.Ε.Υ. προέβη σε λεπτομερή εξέταση όλων των στοιχείων που αφορούσαν τους υποψηφίους, και καθοδηγούμενη από τα κριτήρια που θέτει ο νόμος, έκρινε τα ενδιαφερόμενα μέρη ως τους καταλληλότερους υποψηφίους για προαγωγή. Η έρευνα δεν περιορίστηκε μόνο στη διερεύνηση των στοιχείων των υποψηφίων αλλά επεκτάθηκε και σε σύγκριση μεταξύ ορισμένων από αυτούς. Παρέχονται επαρκείς λόγοι για την επιλογή υποψηφίων που δεν κατείχαν το πρόσθετο προσόν και πληρώνεται το κενό στην απόφαση των καθ' ων η αίτηση το οποίο διαπίστωσε το Δικαστήριο στη *Γεωργίου*. Με επιφύλαξη αναφορικά με τους ιδιαίτερους λόγους για τους οποίους προσβάλλεται η απόφαση από τον αιτητή στην Προσφυγή 804/89, η έρευνα η οποία προηγήθηκε της απόφασης μπορεί εύλογα να χαρακτηριστεί ως διεξοδική και η απόφαση άρτια αιτιολογημένη.

Οι αιτητές υπέβαλαν ότι εφόσον οι συστάσεις του οικείου τμήματος βασίζονται, όπως προκύπτει από το γραπτό κείμενο στο οποίο είναι διατυπωμένες, και στις εντυπώσεις αντιπροσώπου του τμήματος από τις συνεντεύξεις των υποψηφίων, έπαυσαν να αποτελούν αντικειμενικό στοιχείο κρίσεως. Η αρχή η οποία προκύπτει από τη νομολογία (βλ. *Safirides* και *Paschalis*), αποκλείει κατά την επανεξέταση από το σώμα με άλλη σύνθεση, την υποκειμενική κρίση των προκατόχων τους για γεγονότα που περιήλθαν σε γνώση τους πρωτογενώς, όπως η εκτίμηση της απόδοσης κατά τις συνεντεύξεις των υποψηφίων. Εφόσον το σώμα το οποίο προβαίνει στους διορισμούς, όπως η Ε.Ε.Υ., είναι συλλογικό, μετά τη μεταβολή της σύνθεσής του οι υποκειμενικές κρίσεις των προηγούμενων μελών του σώματος παύουν να αποτελούν στοιχείο κρίσεως για την επιλογή η οποία θα γίνει. Η αρχή αναφέρεται στις εκτιμήσεις των μελών της ίδιας της Επιτροπής και όχι στις υποκειμενικές κρίσεις υπηρεσιακών παραγόντων οι οποίες, σε ό,τι αφορά την Ε.Ε.Υ., αποτελούν στοιχείο ανεξάρτητο από την κρίση της ίδιας της Επιτροπής. Εκ μέρους των καθ' ων η αίτηση υποβλήθηκε εισήγησε ότι η θέση των αιτητών στο θέμα είναι εκ προοιμίου ακροσφαλής υπό το φως της διαπίστωσης του δικαστηρίου στη *Γεωργίου*, ότι οι συστάσεις του οικείου τμήματος συνιστούσαν έγκυρο στοιχείο κρίσεως. Όμως το ερώτημα που τίθεται από τους αιτητές δεν αφορά την εγκυρότητα αφεαυτής των συστάσεων αλλά αν απώλεσαν τον αντικειμενικό τους χαρακτήρα λόγω του ότι βασίστηκαν, μεταξύ άλλων, στις συνεντεύξεις των υποψηφίων ενώπιον της Ε.Ε.Υ., η σύνθεση της οποίας μεταβλήθηκε.

Η σημασία των συστάσεων του οικείου τμήματος συναρτάται με την ιδιότητα του συστήνοντος σώματος, της Υπηρεσίας. Η κρίση του αντιπροσώπου του τμήματος των υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις δεν είναι δεσμευτική για τα μέλη της Ε.Ε.Υ. και συνιστά παράγοντα ανεξάρτητο από τις δικές τους εκτιμήσεις για το ίδιο θέμα. Οι συστάσεις του οικείου τμήματος ενείχαν την ίδια εξ αντικειμένου σημασία για την Ε.Ε.Υ. κατά την πρώτη όσο και κατά τη δεύτερη εξέταση. Είναι αξιοσημείωτο ότι οι συστάσεις του τμήματος αξιολογήθηκαν και αντιπαραβλήθηκαν με τα υπηρεσιακά

στοιχεία των υποψηφίων. Οι συστάσεις συνάδουν με την αντικειμενική υπόσταση των στοιχείων που τέθηκαν ενώπιον της Επιτροπής. Πρέπει επίσης να επισημάνουμε ότι οι εκτιμήσεις του αντιπροσώπου του τμήματος για την απόδοση των υποψηφίων κατά τις συνεντεύξεις, δεν απομονώνονται ούτε εξειδικεύονται, αλλά αποτελούν ενιαίο και αναπόσπαστο τμήμα των στοιχείων που οδήγησαν στη διαμόρφωση των συστάσεων του τμήματος. Κρίνω ότι ορθά λήφθηκαν υπόψη οι συστάσεις του οικείου τμήματος ως στοιχείο κρίσεως των υποψηφίων.

Η υπηρεσία η οποία απαιτείται για προαγωγή εκπαιδευτικού στη θέση του Βοηθού Διευθυντή Σχολείων Μέσης Εκπαίδευσης καθορίζεται στη Σημείωση της παραγράφου 1(α) του σχεδίου υπηρεσίας και έχει ως εξής:

"Καθηγητής ή Εκπαιδευτής που έχει προσωπική μισθοδοτική κλίμακα Α8-Α10-Α11 με συνολική εκπαιδευτική υπηρεσία δώδεκα ετών από τα οποία τα πέντε στη Μέση ή Τεχνική "Εκπαίδευση, μπορεί να είναι υποψήφιος για προαγωγή στη θέση αυτή."

Η υπηρεσία της Μιχαηλίνας Κεφάλα σε δημόσια σχολεία κατά τον κρίσιμο χρόνο υπολειπόταν σε χρονική διάρκεια των 12 ετών. Αυτό είναι παραδεκτό. Η Ε.Ε.Υ. έκρινε, όπως προκύπτει από τον προσδιορισμό της υπηρεσίας της Μιχαηλίνας Κεφάλα, ότι το σχέδιο υπηρεσίας δεν περιορίζει την απαιτούμενη υπηρεσία σε δημόσια σχολεία αλλά περιλαμβάνει εκπαιδευτική υπηρεσία και σε ιδιωτικά σχολεία. Είναι παραδεκτό ότι πριν την ένταξή της στη δημόσια εκπαίδευση ως καθηγήτρια, η Μιχαηλίνα Κεφάλα υπηρέτησε ως καθηγήτρια για περισσότερα από δυο χρόνια στην ιδιωτική σχολή 'Αγιος Ιωσήφ στη Λευκωσία. Με την προσθήκη αυτής της εκπαιδευτικής υπηρεσίας, συμπληρώνεται η απαιτούμενη δωδεκαετής υπηρεσία της Μιχαηλίνας Κεφάλα. Η θέση των αιτητών είναι ότι το σχέδιο υπηρεσίας δεν περιλάμβανε υπηρεσία σε ιδιωτικά σχολεία εφόσον ο όρος "εκπαιδευτική υπηρεσία" περιορίζεται εξ ορισμού σε υπηρεσία σε δημόσια σχολεία (βλ. ορισμός "εκπαιδευτική υπηρεσία" στο άρθρο 2 του περί της Δημοσίας Εκπαιδευτικής Υπηρεσίας Νόμου του

1969 - Ν. 10/69).

Ο Γενικός Εισαγγελέας υποστήριξε ότι το κείμενο της σημείωσης της παραγράφου 1(α) του σχεδίου υπηρεσίας δικαιολογεί, για σκοπούς καθορισμού της σχετικής υπηρεσίας, τη συμπερίληψη εκπαιδευτικής πείρας και εκτός του δημόσιου τομέα. Προς επίρρωση των θέσεων του αναφέρθηκε στις διατάξεις του άρθρου 18 του περί Καθηγητών των Κοινοτικών Σχολείων Μέσης Εκπαιδεύσεως Νόμου του 1963 - Ν. 10/63, βάσει του οποίου επιτρεπόταν η συμπερίληψη, για σκοπούς προαγωγής, προύπηρεσίας και σε ιδιωτικά σχολεία, αρχή η οποία τηρήθηκε ως θέμα σταθερής τακτικής από την Ε.Ε.Υ. και μετά τη θέσπιση του Ν. 10/69 με τον οποίο καταργήθηκε ο Ν. 10/63 (Ελληνικής Κοινοτικής Συνέλευσης). Σε απάντηση, οι αιτητές επικαλέσθηκαν την πρόσφατη απόφαση του Εφετείου στη *Δαμιανίδης ν. Δημοκρατίας* (1991) 3 Α.Α.Δ. 359, στην οποία κρίθηκαν ανεδαφικές ανάλογες θέσεις που υποβλήθηκαν σε σχέση με τις αντίστοιχες διατάξεις του άρθρου 16 του περί Διδασκάλων των Κοινοτικών Σχολείων Στοιχειώδους Εκπαιδεύσεως Νόμου 1963 - Ν. 7/63. Στην απόφαση εκείνη κρίθηκε ότι η εκπαιδευτική υπηρεσία για σκοπούς προσαυξημένων βάσει του Ν. 10/69 περιορίζεται σε υπηρεσία σε δημόσια σχολεία. Κρίνω ότι για τους ίδιους λόγους δε μπορεί να γίνει δεκτή η θέση του Γενικού Εισαγγελέα, και δεν παρέχεται ευχέρεια για απόκλιση από τις πρόνοιες του Ν. 10/69 λόγω της προϋπάρχουσας τακτικής.

Ο Γενικός Εισαγγελέας πρόβαλε και δεύτερο λόγο για την υποστήριξη της ερμηνείας που αποδόθηκε στο σχέδιο υπηρεσίας από τους καθ' ων η αίτηση, τούτο: 'Ότι το ίδιο το κείμενο του σχεδίου εξυπακούει και υπηρεσία σε τομέα άλλο από το δημόσιο. Βάσει της σχετικής παραγράφου η απαιτούμενη υπηρεσία στη Μέση Εκπαίδευση περιορίζεται σε πέντε χρόνια, γεγονός που υποδηλώνει, όπως υπόβαλε, ότι μπορεί να συνυπολογιστεί για σκοπούς προαγωγής και εκπαιδευτική υπηρεσία εκτός του δημόσιου τομέα. Οι αιτητές αντέτειναν ότι ο περιορισμός της υπηρεσίας σε πέντε χρόνια σε σχολεία Μέσης Εκπαίδευσης, συσχετίζεται με την ευχέρεια συμπερίληψης και υπηρεσίας στη Στοιχειώδη Εκπαίδευση η οποία

παρέχεται από τον Κ. 34(2) των περί Εκπαιδευτικών Λειτουργιών (Διδακτικών Προσωπικών) (Διορισμοί, Τοποθετήσεις, Μεταθέσεις, Προαγωγαί και συναφή θέματα) Κανονισμοί, ΚΔΠ 205/72 (βλ. επίσης ΚΔΠ 71/85, με την οποία ο Καν. 34(2) αναριθμήθηκε σε 38(2)). Η ατέλεια στην εισήγηση των αιτητών έγκειται στο ότι ο κανονισμός αυτός ρητά προβλέπει ότι, υπηρεσία στη Στοιχειώδη Εκπαίδευση μπορεί να συμπεριληφθεί για σκοπούς προαγωγής κατ' ανώτατο όριο μέχρις έξι ετών. Συνεπώς δε μπορεί να συναρτηθεί η παράγραφος ι(α) του Σχεδίου Υπηρεσίας με τον Κ.34(2)· ενδεχόμενο που θα μπορούσε να εξεταστεί αν η συνολική απαιτούμενη υπηρεσία ήταν 11 ή λιγότερα χρόνια.

Η ερμηνεία των σχεδίων υπηρεσίας ανάγεται, κατά πρώτο λόγο, στο αρμόδιο διοικητικό όργανο λόγω της ιδιομορφίας της ερμηνευτικής λειτουργίας στο πεδίο του διοικητικού δικαίου. Οι αρχές που διέπουν το νομοθετικό πλαίσιο και την ερμηνεία των σχεδίων υπηρεσίας συνοψίζονται στην υπόθεση *Χατζηπαύλου ν. Α.Η.Κ.* (1991) 3 Α.Α.Δ. 11.

Το τελικό ερώτημα που πρέπει να απαντηθεί είναι αν ήταν λογικά εφικτό για την Ε.Ε.Υ. να ερμηνεύσει τις σχετικές πρόνοιες του σχεδίου υπηρεσίας ώστε η απαιτούμενη υπηρεσία για προαγωγή σε δημόσια σχολεία να περιορίζεται σε πέντε χρόνια· ή, θέτοντας το θέμα διαφορετικά, αν ως θέμα ερμηνείας ήταν δυνατή, για τους σκοπούς εφαρμογής του σχεδίου υπηρεσίας, η συμπερίληψη και εκπαιδευτικής υπηρεσίας σε αναγνωρισμένο σχολείο στον ιδιωτικό τομέα. (Το ότι η Σχολή Αγίου Ιωσήφ είναι αναγνωρισμένη, δεν αμφισβητήθηκε). Η απάντηση στο ερώτημα είναι, για τους λόγους που έχουμε επισημάνει, καταφατική. Ο όρος "εκπαιδευτική υπηρεσία" στο πλαίσιο της παραγράφου 1(α) χωρεί και ερμηνείας ότι περιλαμβάνει και υπηρεσία σε ιδιωτικά σχολεία· εκτός βέβαια την πενταετή υπηρεσία που απαιτείται στα σχολεία Μέσης Εκπαίδευσης.

Παραμένει να αποφασιστεί αν οι ιδιαίτεροι λόγοι που προβάλλονται από τον αιτητή στην Προσφυγή 804/89 καθιστούν την επίδικη απόφαση τρωτή σε οποιοδήποτε

βαθμό ή έκταση. Δυο είναι οι λόγοι που έχουν προβληθεί για την ακύρωση της επίδικης απόφασης:

(α) Παραγνώριση της υποψηφιότητάς του, γεγονός που κατά τον ισχυρισμό του τεκμηριώνεται από την παράλειψη συμπερίληψης του ονόματός του στον κατάλογο των υποψηφίων, που αναγράφεται στο κείμενο της απόφασης, που συστήθηκαν από το οικείο τμήμα αλλά δεν είχαν το πρόσθετο προσόν, και

(β) Ανεπαρκής έρευνα αναφορικά με την καλή γνώση που απαιτείται από το σχέδιο υπηρεσίας μιας των επικρατεστέρων ευρωπαϊκών γλωσσών. Στην επίδικη απόφαση γίνεται ρητή αναφορά στο γεγονός ότι διερευνήθηκε αυτή η πτυχή των προσόντων των ενδιαφερόμενων μερών, και ότι το σώμα ικανοποιήθηκε ότι κατείχαν την απαιτούμενη γνώση. Δεν έχει τεθεί οποιοδήποτε στοιχείο ενώπιόν μας που να κλονίζει αυτή τη διαπίστωση ή να τη θέτει υπό αμφισβήτηση. Συνεπώς ο λόγος αυτός, ως βάση για την ακύρωση της απόφασης, καταρρίπτεται.

Είναι γεγονός ότι δε μνημονεύεται το όνομα του αιτητή στον κατάλογο των υποψηφίων ο οποίος έχει αναφερθεί, και αφήνεται, εκ πρώτης όψεως, η εντύπωση ότι αγνοήθηκε στο στάδιο εκείνο η υποψηφιότητά του. Εξέταση όμως της απόφασής στο σύνολό της καταδεικνύει ότι η εντύπωση αυτή είναι εσφαλμένη δεδομένου ότι το όνομά του περιλαμβάνεται στον κατάλογο των συστηθέντων υποψηφίων που είχε ενώπιόν της η Επιτροπή, ενώ στην απόφαση γίνεται ειδική αναφορά στο γεγονός ότι εξετάστηκαν οι συστάσεις του οικείου τμήματος, καθώς και τα υπηρεσιακά στοιχεία όλων των υποψηφίων. Το γεγονός ότι δε γίνεται ειδική σύγκριση μεταξύ του αιτητή και των ενδιαφερομένων μερών δεν τεκμηριώνει παραγνώριση της υποψηφιότητάς του. Όπως ορίζει η νομολογία, το διορίζον σώμα δεν ενέχει τέτοια υποχρέωση [βλ. μεταξύ άλλων, *Piperi and Others v. Republic* (1984) 3 C.L.R. 1306. *Μιλτιάδους και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1318· *Χατζηδάς ν. Δημοκρατίας* (1989) 3(Γ) Α.Α.Δ. 1121· και *Αδαμίδης και Άλλοι ν. Δημοκρατίας* (1992) 4 Α.Α.Δ. 528].

5 Άλλο γεγονός το οποίο τείνει να καταδείξει ότι η υποψηφιότητα του αιτητή λήφθηκε υπόψη, προκύπτει από την αναφορά στο όνομά του στον κατάλογο των ενδιαφερόμενων μερών των οποίων ο διορισμός ακυρώθηκε με την απόφαση στη **Γεωργίου**.

10 Υπό το φως των ανωτέρω, κρίνω ότι δεν έχει τεκμηριωθεί ο ισχυρισμός ότι παραγνωρίστηκε η υποψηφιότητά του, και ότι η μη συμπερίληψη του ονόματός του στο συγκεκριμένο κατάλογο οφείλεται σε αβλεψία η οποία δεν επενέργησε ουσιωδώς στη λήψη της επίδικης απόφασης.

15 Οι προσφυγές αποτυγχάνουν. Η επίδικη απόφαση βεβαιώνεται στο σύνολό της, βάσει του άρθρου 146.4(α) του Συντάγματος. Δεν εκδίδεται διαταγή για τα έξοδα.

Οι προσφυγές απορρίπτονται χωρίς έξοδα.